

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1587/06
12.09.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић, Јасминке Станојевић, Мирјане Грубић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиоца АА, кога заступа пуномоћник АБ адвокат, против тужене ББ, коју заступа пуномоћник БА, адвокат, ради предаје, вредност спора 800.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Окружног суда у Неготину Гж.1190/05 од 9.5.2006. године, у седници одржаној 12.9.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Окружног суда у Неготину Гж.1190/05 од 9.5.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Неготину I П.287/05 од 7.9.2005. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезана тужена да му путем физичке деобе преда у својину и државину $\frac{1}{2}$ стамбене зграде - куће са одређеним делом плаца димензија и карактеристика ближе описаних у изреци. Тужени је обавезан да тужиоцу на име трошкова спора исплати 62.250,00 динара.

Наведеном другостепеном пресудом одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда је потврђена.

Против правоснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 399. ЗПП па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка а, ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из тачке 12. исте одредбе на коју се у ревизији указује. Супротно тврдњи ревидента Врховни суд сматра да су изреке нижестепених пресуда јасне и не противурече и могу се са сигурношћу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је по основу судске одлуке постао сувласник спорне непокретности и тужена је обавезана да трпи упис права својине. У ранијој парници тужилац није тражио предају непокретности у суддржавину нити деобу. Између странака је у току спор ради раскида ранијег закљученог уговора о доживотном издржавању. Тужена оспорава тужиоцу право на суддржавину непокретности.

На тако утврђено чињенично стање, правилно је примењено материјално право када је тужбени захтев усвојен и када је тужена обавезана да $\frac{1}{2}$ непокретности преда у државину тужиоцу (што се може уподобити и предаји у суддржавину) и када је обавезана да трпи деобу непокретности.

У сувласничком режиму када не постоји споразум сувласника о начину коришћења сувласничке ствари или деоби, сваки сувласник може тражити уређење управљања и коришћења заједничке ствари по правилима из члана 141. до 147. Закона о ванпарничном поступку, односно деобу заједничких ствари по одредбама 148. - 154. Закона о ванпарничном поступку. Међутим, у случају оспоравања права својине или права на суддржавину (заједничког коришћења непокретности) или права на деобу истицањем материјално правних приговора који одлажу деобу или онемогућују суддржавину, сваки сувласник може поднети тужбу ради предаје непокретности у суддржавину са захтевом за деобу без обзира на чињеницу што је право својине утврђено ранијом судском одлуком.

Према томе, ако један сувласник онемогућује другог сувласника у заједничком коришћењу сувласничке ствари (члан 14. Закона о основама својинско правних односа) други сувласник у смислу члана 37. у вези члана 3. истог Закона може захтевати предају сувласничке ствари у суддржавину.

Имајући у виду изложено, неосновани су ревизијски наводи у којима се истиче да је вођење ове парнице било непотребно и да је своје захтеве тужилац могао остварити у ванпарничном поступку.

На основу члана 405. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија,
Предраг Трифуновић, с.р.
За тачност отправка
Управитељ писарнице
Мирјана Војводић
мз